PSALMUL 119 (VI)

1. [41]Să vină, DOAMNE,
-asupră-mi a’ Tale îndurări
și sfânta-Ți mântuire,
precum Tu ai promis,
[42]și-atuncea voi răspunde
la orișice ocări,
căci eu mă-ncred în totul
Cuvântului Tău scris!

2. [43]O, nu-mi mai lua din
gură cuvântu-adevărat,
că-n sfânta-Ți judecată
îmi pun nădejdea mea.
[44]Păzi-voi sfânta-Ți Lege
cu grijă necurmat
și-o voi ține de-a pururi,
cât viața va ținea.

3. [45]Umbla-voi totdeauna
în locul larg și bun,
căci caŭt în curăție
poruncile-a-Ți păzi.
[46]De-a Ta învățătură
la cei mari am să spun
și-obrazul de rușine
nicicând nu-mi va roși.

4. [47]Mă desfătez de-a’ Tale
porunci când le păzesc,
căci le iubesc cu toate
a’ inimii iubiri,
[48]a’ mele mâini spre ele le-
ntind, căci le doresc,
și-adânc gândesc la toate
a’ Tale-orânduiri!